

LA CAMINADA A MATAGALLS

Des del dia de la caminada a Matagalls, cada dissabte em plantejo d'anar a caminar un xic per la muntanya, però mai ho faig i acabo anant als mateixos llocs de sempre. Potser em falta un guia com en Bernat o un bon grup amb el que pugui parlar i riure mentre camino, perquè al final m'entra molta mandra i em dóna per fer el "gos". Sobretot, va ser un dia en el que vaig disfrutar molt, rodejada de tanta natura i tan aire fresc, lluny de la ciutat. Tot i que cal dir que aquell dissabte, quan pujava a Matagalls, no pensava el mateix: només tenia ganes d'arribar al cim i contemplar tot el paisatge i quan vaig ser adalt, ni conversa ni companyia volia que retardessin el meu descens. Ara puc dir que no va ser per tant, ja que jo sóc una mica "pixapi" (i no em fa res reconèixer-ho: sóc molt de ciutat) i per això, quan vaig al bosc és com si visités un altre món. Aquell dia vam llevar-nos ben d'hora i des de la plaça de l'església vam sortir cap a la muntanya (amb cotxe!!). La pujada, amb més o menys parades, la vam fer en unes dues hores i un cop adalt vam intentar fer un pilar de quatre, que es va quedar en l'intent. Després vam carregar un magnífic pilar de tres des del que la nostra anxoneta, la Isis, coronant el castell, va poder observar tota la vista encara més amunt dels que constituïem la pinya. La baixada va ser molt llarga per alguns però superats alguns incidents, al voltant de dos quarts de cinc ens vam trobar tots abaix i vam dinar, excepte els impacients que, afamats, ja ho havien fet. Va ser un dia divertit i molt sa que penso que hauriem de repetir, si pot ser, més sovint.

Lorena Serra

UNA BONA TEMPORADA

Primer de tot torno a felicitar-vos per l'esplèndida temporada de la colla. Només cal fixar-nos en els 6 quatres de vuit descarregats, les 10 torres de set i els 5 tresos de set aixecats per sota. També hem de veure que en els nostres castells punta hem fet canvis en la majoria de pisos (només hem fet 2 quatres de vuit amb la mateixa alineació). Només ens ha faltat assolir el tres de vuit, però hem de pensar que els intents desmuntats que vam fer per la diada ens donen unes bones perspectives per a la temporada vinent.

Aquest any, gràcies a la bona temporada que hem fet, hem rebut el reconeixement de la resta del món casteller. Ara bé, cal que no ens adormim



Primer intent desmuntat de 3 de 8 de la colla. Un altre cop serà.

i continuem treballant amb seriositat per superar-nos. Hem de pensar que si volem ser una colla de vuit amb tots els ets i uts ens hi hem d'esforçar. Cal que fem la colla més gran i, a més, hem d'aconseguir que entri més canalla a la colla, ja que això ens permetrà de tenir més combinacions per al pom de dalt.

Quant al local, penso que segurament no serà possible d'aconseguir-lo a curt termini, però hem de tenir clar que malgrat l'inconvenient que suposa d'anar canviant sovint de lloc d'assaig i, sobretot, d'assajar sota la Poxxada, no ens hem de desanimar i hem de treballar amb il·lusió per a consolidar la colla.

De fet, però, estic segur que la temporada vinent podrem arribar a assolir els objectius que ens proposem. Només cal, com he dit abans, un treball seriós i constant tant de la tècnica, com de la junta, com de tota la colla.

Ramon Rovira (Capde Colla)

¿QUÉ PASÓ CON LA INFANTA?

Durant la Festa Major de Barcelona, i coincidint

amb la proximitat en el temps amb el casament de la Infanta amb l'Iñaki, l'Ajuntament de Barcelona va tenir la brillant idea de regalar-los un piromusical barrejat amb castells. Fins aquí semblava maco, però els Xics vam tenir la sort, o la mala sort, d'estar convidats a l'acte.

Inicialment semblava una sort ja que serien peles calentes per a la Colla. Perquè tot i coincidir amb un important assaig de divendres es va decidir d'assistir-hi amb l'objectiu únic i exclusiu de les peles. Ara bé, com que som com som, va resultar que a la llista d'assistents hi havia molta més gent que en una actuació o assaig normals. Evidentment l'actuació ja s'ensumava que no sortiria econòmicament gaire rendible, però tot i això hi vam anar i m'agradaria saber el per què. Si l'objectiu era recollir fons per la causa Xic, per què no es va decidir de suspendre-la? (Perquè al final, de guany, cap ni un). O com a mínim, si és que la Junta va decidir que l'objectiu era un altre, crec que la Colla ho hauria hagut de saber.

Marc Freixa

